

[John Vinther]

at dommere ikke har bierhverv bare for at have bierhverv. Der er tale om hverv, dommere beklæder, netop fordi de er dommere og dermed altså har den ekspertise og sagkundskab, der er behov for i de forskellige nævn og tilsynsmyndigheder. For nogle af hvervenes vedkommende er der jo ligefrem tale om, at der i lovgivningen er opstillet krav om dommerdeltagelse.

For det andet vil den ordning, Fremskridtspartiet her foreslår, komme til at virke uhyre bureaukratisk. Forskellen mellem den nugældende ordning og den ordning, Fremskridtspartiet foreslår, er jo reelt, at man her ønsker, at en dommer, der udpeges eller vælges til et hverv, i hvert enkelt konkret tilfælde skal indhente forudgående tilladelse, hvor der altså i dag kun kræves tilladelse i tilfælde af en fast, indtægtsgivende bibeskæftigelse. Det vil efter vores opfattelse skabe et unødvendigt bureaukrati, og det har jeg i grunden meget svært ved at forstå at Fremskridtspartiet ønsker. I Det Konservative Folkeparti ønsker vi i hvert fald ikke denne bureaukratiske ordning.

Jeg tror i grunden ikke, det har været forslagsstillernes hensigt, men lovforslaget kan altså også have den negative effekt modsat intentionerne, at det mistænkeliggør den danske dommerstand. I Det Konservative Folkeparti har vi stor tillid til den danske dommerstand. Vi er af den overbevisning, at danske dommere er i besiddelse af en endog meget høj moral og en faglig kunnen og stolthed, der tilsikrer rigtige og upartiske afgørelser. Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. John Vinther mente, at lovforslaget var uhyre bureaukratisk. Det, der er tale om, og det eneste, vi ønsker – hvis jeg var justitsminister, ville bekendtgørelsen se sådan ud, at man bare skal skrive 1 A4-side eller A5 for den sags skyld, mere behøver det ikke at være – er en ganske kort beskrivelse af, hvad opgaven går ud på, hvor lang tid den vil tage, og hvor mange penge man vil tjene i den forbindelse. Andet skal der ikke oplyses, og det er det eneste, der skal registreres. Det er ikke så meget alle de job, dommerne har fået pålagt: at skulle sidde i forskellige kommissioner eller udvalg eller lignende, vi satser på. Det, vi satser på, er hovedsagelig voldgiftssagerne.

Hr. John Vinther tilslutter sig justitsministerens indlæg, og det giver mig så anledning til at kommentere det lidt. Ministeren mener ikke, der er nogen grund til at antage, at dommerne ikke bruger deres fulde tid på deres egentlige dommerhverv, og mener heller ikke, at det har nogen indflydelse på berammelsestiderne, at dommerne har bijob ved siden af. Men vi må fastholde, at det faktisk ikke er til at få belyst i dag. Vi har ikke kunnet få konkrete svar på de spørgsmål, vi har stillet, og derfor kan man heller ikke lave en konkret opgørelse over, om det har haft nogen indflydelse.

Hvorfor så lige dommerne, og hvorfor kun dommerne? For det første er det det sted, hvor vi tager fat – vi tager fat fra en ende af – for det andet er det af vital betydning for retssikkerheden, og for det tredje er dommerne offentligt ansatte, og derfor er vi faktisk deres arbejdsgivere.

Ministeren sluttede med at sige, at det var et overflødigt lovforslag. Jeg må så igen påpege, at det ikke er overflødigt, det er nødvendigt, hvis vi vil have et overblik over, i hvilket omfang dommere har bibeskæftigelse, og i hvilket omfang det har indflydelse på deres egentlige dommerhverv.

Justitsministeren (Engell):

Det er nogle bemærkninger fra hr. Tom Behnke, som kalder mig herop. Mest i hr. Tom Behnkes forrige indlæg, hvor han både antydede og vel også nærmest sagde, at han ikke fandt, at dommerne havde deltaget aktivt i forbindelse med det udredningsarbejde, der er foregået, og at man ikke havde fået tilstrækkelige oplysninger.

Det vil jeg gerne helt klart og utvetydigt dokumentere. Både Den Danske Dommerforening, retspræsidenterne og dommerne har deltaget utrolig aktivt og konstruktivt i dette arbejde, fordi man jo har vidst, at der var en almindelig interesse for det spørgsmål. Derfor har man bidraget med de oplysninger, som man er blevet bedt om, og som har været og er relevante i denne sammenhæng, også når det gælder de talmæssige størrelser.

Men det er rigtigt, at når det vedrører enkeltpersoners, de enkelte dommeres, økonomiske, privatøkonomiske, forhold, er der ikke blevet givet oplysninger. Men dér må man så stille spørgsmålet: Hvis en dommer i sin fritid f.eks.